

Sygn. akt IV CSK 164/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku M. B.
przy uczestnictwie M. S. i H. Ł.
o dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania M. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 26 listopada 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego; umożliwia zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wnoszenie przez Sąd Najwyższego wkładu w rozwój nauki prawa. Takie ukształtowanie przez ustawodawcę skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca podniosła, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania znajduje usprawiedliwienie w potrzebie wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, czyli przesłance opisanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

W odniesieniu do potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości argumentacja powinna polegać na przedstawieniu stanowisk prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz własnej, odpowiednio uzasadnionej propozycji interpretacji powołanych przepisów wraz z wykazaniem, w jaki sposób wiąże się ona z rozstrzygnięciem zapadłym w sprawie

(zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2014 r., III SK 33/13, nie publ.). Skarżąca nie przedstawiła w tym zakresie stosownego wyводу.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw